

Jacint Borel

ANY IV

FEBRER 1931

N.º 38

LA DANSA MÉS BELLA...

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA

ADHERIT A LA LLIGA SARDANISTA

SVMARI

114e Aniversari, per Carreres. — Oració: Pep Ventura, per Ernest Albert i Galter. — La sembra, per Ignasi Iglésies. — D'En Pep Ventura i de la seva obra, per Jordi Cimalt. — Fra Masseu, per Mossèn Bartomeu Barceló. — Al venerable Pep Ventura, músic de casa nostra, per Font Palmarola. —
Noticiari.

FIGVERES

EN
EL
RAM
DE LA
ELEGANCIA
MASCULINA
DIR

PUIG-PARIS

ES
DIR-HO
TOT

ANTIGA CASA

Fills de Josep Massot

Fundada l'any 1850

ÉS LA PREFERIDA DE LES
SENYORES ELEGANTS

PER LA SEVA ORIGINALITAT.

PEL SEU BON GUST.

PELS SEUS IMMILLORABLES GÉNERES

PELS PREUS VERITABLEMENT REDUITS

PLAÇA CONSTITUCIO, 25 i 26

FIGUERES

RELOTGES

sempre

RELOTGES

CASA VARELA

PERELADA, 5

La casa VARELA presenta
sempre els darrers models
més escollits.

LLIBRERIA CANET

DIARIS REVISTES LLIBRES

SARDANISTES,

AIMANTS DE NOSTRA DANSA:

COMPREU EL LLIBRE

LA SARDANA

DEL CONEGUT FOLKLORISTA

JOAN AMADES

LA DANSA MÉS BELLA...

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA DE FIGUERES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SOCIETAT CORAL «ERATO»

114^è ANIVERSARI

Com cada any des de la seva fundació, el nostre Foment commemorà enguany la data del naixement del malaguanyat Pep Ventura.

Aquest any les festes no han assolit la lluïssor d'anvades passades; el desig de la Junta ja hi era, mes la coincidència que la data de l'aniversari ha estat el dia següent d'una festa i que la nit de l'avant vigília es celebrés el tradicional «ball de solters», impossibilità la vetllada que hom organitzava amb l'ajut d'un conferenciant, cooperació del Cor de «La Erato» i ballada de sardanes.

Hem pogut solament celebrar la resta del programa.

El dia 2, a les 10 del matí, sortí del nostre estatge un nombrós grup de fomentistes, acompanyats per la Junta del Casal i del Cor de «La Erato» amb l'estandart, anant al cementiri a guarnir amb flors el marbre que guarda l'entrada al nínxol on reposen les despulles d'aquell gran músic.

A les 11 del matí, a la Rambla, la cobla «Girona» tocà una sardana d'En Juncà dedicada a Pep Ventura i cinc sardanes originals d'En Pep; es formaren diferents rotllanes i durant tota l'audició la Rambla es veié concorregudíssima.

A la tarda, la mateixa cobla donà una nova audició, composta d'un escollit floreig de sardanes de reconeguts compositors.

La Rambla curulla de gent, que dansà amb ardidesa totes les sardanes.

Em plau dedicar uns mots d'elogi a la cobla «Girona», que per primera vegada tocava ací, per la gran afinació i execució del programa.

Amb aquestes festes el Foment s'ha apuntat un altre merescut èxit.

Hem de concretar que encara que el fomentar la sardana sigui tingut per un sector del poble com un dels casos pairalistes que ens retreuen, crec preferible que la nostra gent

s'inclini a defensar les tradicions seculars, que vagi directament a oblidar-les, pensant solament amb esbarjos forans que encara que sigui interessant conèixer-los no ajuden a l'educació necessària que cal donar al poble perquè estimi i defensi amb fervor ells llegats dels avantpassats.

Fent aquesta feina hom creu complir un deure, deure que crec que tot ciutadà català hauria de tenir en compte, ajudant obertament a fer fecunda la nostra croada en pro de la dansa del poble, dansa liberal, dansa sincera i límpida que sona a germanor.

CARRERES.

Febrer 4.

ORACIÓ

Pep Ventura

NO he conegut a En Pep. Vosaltres tampoc. Però en un recó de memòria jo guardo un retrat d'En Pep. Es un retrat de cos enter, esgrogueït i vuitcentista: uns pantalons a quadro, cilíndrics i amb un pam de genolleres; una corbata de llaç, horitzontal, com una papallona dissecada enganxada a la nou del coll; una redingota escarrancida i sense pèl, una camisa planxada, uns punys rodons, unes sabates —majoneres— d'una sola peça... Inicialment calb, pansit, eixut i feroç, Físicament — En Pep — és un manat de nirvis i d'ossos. Una faç apunyegada; uns ulls menuts i insissius; pòmuls cantelluts; llavis prims; mentó test i acusat; i un bigoti estarrufat i migranyós. En Pep resulta abstret i tímid. Es un hermetisme sincer i lúcid de místic incomprès que traspua una amargor infinita. El traç fotogràfic d'En Pep, és intensament simptomàtic i revelador. Delata una descurança exterior anacrònica d'home malhumorat i agre, i una puixança vital interior formi-

dable. La figura d'En Pep té una concisió tràgica i enorme — impressionat — com el gep monstruós d'una muntanya blava al cap tard d'un dia aspre i ventós. Anima endins, hi deu haver un parrac de cel rogent, un corb voraç unes flames i una falç.

* * *

Jo estimo a En Pep. L'estimo, perquè En Pep haguè de patir i corsecar-se, batre's i esgarrinxar-se, perquè fou masegat i torturat per la sofrença. Tot just adolescent, encara barbamec, ja és un mort de gana, un esparracat, un rodamón. La vida cruel i rude li assota les il·lusions, el sacseja inhumanament, li rosega la carn, li absorbeix la sang. Dorm al ras. La corba del cel, és el sostre de la seva llar. I En Pep no és una llàgrima; és una cançó. No és un desengany; és una esperança. No és una renunciació: és una protesta. La cançó

que fa tremolar la terra. La dansa que fa estremir un poble. El crit de coratge – generós i rebel – que demana la llibertat perduda. Si ara no vibren – pensa En Pep –, ni canten, ni es commouen els morts civils que pidolen un desdeny gris i una concessió domèstica, vibraran, cantaran i es commouran les pedres velles, els porxos daurats, les feixes aspres, les planúries pròdigues, l'ocellada garlaire, les aigües clares, les boires tènues, les blavors fosforescents i nitrades la mar i del cel, la pols dels morts i dels camins... Davant l'hostilitat dels vius, s'alçaran els morts. I el dring de les veus, precises i netes com una unça d'or vell, cantarà la immortalitat d'un poble i d'una terra: Catalunya.

* * *

Nòmada i bohemí, com els profetes evangèlics, – En Pep no és ben bé de ningú, però és un xic de tothom. La tenora d'En Pep, buida tota la mel dels bucs, tot el pòl·len de les flors, en una magnífica exhibició de màgica Síntesi de catalanitat pertany a tots els fills de Catalunya. La ruta del passavolant és trista i pobra. Fa de sastre calceter, a cotracor. Toca solitari amb un flabiol idíl·lic, íntimament extasiat. Plora de goig com un pare al besar el nadó. I mentre la tenora sona en el clos de

les places rurals acarant a la imatgeria del paisatge, de la llum i de les multituds, l'Empordà es remou impetuós i viril com si li inocuessin l'halo meravellós i germinal d'una vida nova. En la dolça solitud de les hores lentes, irromp el follet insatisfet i febrós que atia el foc insondable de l'home esquerp i apacible a la vegada. I l'heroi era el geni. Reacciona, s'hi torna, i venç. I el geni s'incorpora a la terra. I es torna ànima. Pasta sòlidament l'àmfora que recull totes les inquietuds i totes les emocions catalanes. Les cançons mantenen la fe dels homes, i menen els pobles – àvids de llibertat – a les aventures audacioses de l'esperit. Com el pont de la mar blava que és la pilastra històrica de les expansions universals i ideològiques de l'hegemonia catalana, la cançó i la dansa són les pilastres espirituals que alçapremen el pont de les realitats nacionals catalanes. Sense l'abraçada de la dansa i l'oreig de les cançons no comprendríem la sòlida unitat que lliga els homes i la terra. Recordar a En Pep, és recordar i beneïr una etapa gloriosa de la recuperació catalana. En vida, En Pep donà a Catalunya l'ànima d'una cançó i d'una dansa. Més enllà de la vida i de la mort, En Pep lliurà a Catalunya la pols dels seus ossos i les cendres del seu cos, per tal que hi hagués un grapat més de terra catalana.

ERNEST ALBERT I GALTER.

Quan un sardanista entra en una rotllana és perquè li plau la companyia dels que hi ha en ella. Així, doncs, no voldrà menar la direcció en contra dels altres que han començat primer hi haurà de conformar-se o separar-se per a tot el qual té tota la llibertat.

LA SEMBRA

Al ferm lluitador, heroi i màrtir de l'ideal, **Martí Vilanova**, adrecem aquesta inspiradíssima poesia – del plorat i altíssim poeta Ignasi Iglésies – com a prova palesa de l'inoblidable i viu record que ens deixà amb el seu traspàs, ell que fou un home tot fe, tot vibració per les causes nobles i santes.

Avui, en el primer aniversari de la seva mort, volem – i devem – seguir fidelment la seva claríssima imatge, espill i exemple de fortitud i abnegació; vertader estímul per als joves de Catalunya,

I

*Ara és hora de fer la sembrada!
No esperem arribâ a temps millô!
No deixem que es rovelli l'arada
ni que es begui el terror la saó*

*Sembrem, germans! Sembrem, sembrem,
que els fruits, més tard, recollirem!
No ens dolgui, no,
llançar pel món tanta llavô!
Sembrem, sembrem,
que collirem!*

II

*Ja la terra ens espera enyorada:
ja el seu pit esbatega, enfebrada
pel desig d'un nou goig fecundant,
i obre el cor, font eterna de vida,
per donar-nos la nova florida
missatjera dels fruits que vindran.*

*Treballem, sembradors generosos!
No ens rendim, que la feina va bé!
No deixem que, amb sos raigs calorosos,
el vell sol ens assequi el terrê!*

*Sembrem, sembrem!
No defallim!
No ens espantem*

*si no collim;
que ja, sens triga, collirem,
i triomfants sempre viurem!*

III

*No, temeu, sembradors, que amb ses ires
la tempesta ens malmeti el sembrat,
les arades que ens facin de lires
que ens animin en mig del combat.*

*El nou sol, resplendent, ens saluda,
coronant de llum d'or nostres fronts,
i la terra amb son baf ens ajuda
i els ocells ens refilen cançons.*

*Tot rebrota i somriu a la vida
que agermana, i ofega el rancor,
esperant la novella florida
perfumada amb aromes d'amor.
Pels que vindran
seguim lluitant!*

*Sembrem, germans! Sembrem, sembrem,
que els fruits, més tard, recollirem!
No ens dolgui, no,
llançar pel món tanta llavô!
Sembrem, sembrem,
que segarem!*

IGNASI IGLÉSIES.

D'En Pep Ventura i de la seva obra

TEMPS enrera m'arribà a les meves mans una revisteta, en la qual un senyor crític musical donava, en unes de les seves planes, una pila de manifestacions en sentit pejoratiu, de Pep Ventura i de la seva obra.

No cal dir que, d'un quant temps ençà, hom es troba voltat d'una munió de gent que sembla que només trobi gaudi en voler tirar per terra tots els esforços portats a cap per enaltir tot allò que representa obra d'amor i d'empenta veritable per al Sardanisme.

Aquest senyor, deia: «Pep Ventura ha estat el músic més indocumentat que ha existit al món des del temps dels troglodites fins ara.»

També ens etzivava: «S'ha convingut enaltir aquest home (no fa pas massa anys que se'n parla) per dues raons poderoses: perquè a Catalunya estem mancats d'homes que representin una tradició musical i perquè exalçant un home que tothom ha reconegut que no sabia de res, ha estat planer de mostrar, després, l'existència d'altres músics que tenint poc més, poc menys, la mateixa cultura musical d'En Pep han escrit i produeixen encara, en ple segle actual, vanant-se que quan es posseeix una inspiració fecunda i un alè de Dén entre cap i coll, no cal estudiar.»

Aquest senyor, en tota l'extensió del seu escrit, no feia més que malparlar, en absolut, de Pep i de la seva humil obra.

Mantes vegades hem dit que Pep no fou un gran músic, un excels compositor, que no havia estudiat cap llibre d'harmonia musical. A ben segur que no fou per manca de la seva voluntat que no n'hagués pogut aprendre. No cal dubtar que si la seva situació no hagués estat tant precària, prou s'hauria preocupat per aprendre i estudiar

tot el que li mancava per arribar a ésser un compositor, un bon compositor, un tècnic musical.

Si Pep hagués estat fill d'una família benestant, d'altra manera ens hauria sorprès aquell home que — «no sabia de res» — es devia delirar per a poder assolir l'instrucció musical que li mancava.

Crec que encara, haurem d'insistir i reconèixer que, malgrat no ésser gens coneixedor en el tecnicisme musical, En Pep produí unes sardanes prenyades dels més sants amors per la terra que l'acollí, cantant-ne les seves belleses, les seves virtuts, senzillament, humilment, però devotament, com ell sabia i podia fer-ho. Tots sabem que el que fa el que pot — i gairebé lluita per fer més del que pot — no deu ésser obligat a fer més.

En Pep Ventura fou un home que lluità de debó i si bé hom ha dit d'ell que escrivia les sardanes per la necessitat absoluta de proveir de repertori la cobla, amb la qual es guanyava la vida, sonant d'ací i d'allà en places i festes majors de pobles, tot el qual ens sembla que no es per titllar, quan, noblement i honrada, es treballa pel sosteniment de la pròpia vida. L'instint de conservació no obliga a menys.

Aquell home inconscient — com li han volgut dir — aquell home, — pobre músic sense estudis! — que havia produït sense cap classe de cultura musical serà recordat, vulgues no vulgues, per la forta racialitat que emana de les notes clares de les seves senzillíssimes melodies, estructurades d'acord amb el propi pensar, sentir i estimació que ell hi abocà.

Pep Ventura!, en la pau del teu repòs volem fer arribar la nostra fervent i serena evocació, de la qual n'ets ben bé mereixedor.

JORDI CIMALT.

Fra Masseu

A l'amic d'exili En Jaumet Miravittles pregant Déu que ens elixi
el Fèlix de les Meravelles que En Llull amaria.

*Sant Francesc té unes pensades
Que posen en roda el cap;
Balladors i balladores
Escolteu que va de balls.*

TORNADA

*Gira que te gira,
Rabent giraràs,
Fins que digui: atura't
No f'aturis pas.*

*Així diu el Patriarca
A Fra Masseu tant plantat
Que quan porta la caputxa,
Sembla un gòtic campanar.*

*I el bon frare giravolta
De vent i joia embriac;
Giravolta i s'hi delita,
De bell nou sentint-se infant.*

*Brunz tot ell i panelleja
Vira i tomba a cada pas.
Fra Masseu és la baldufa
Sant Francesc la fa ballar.*

TORNADA

*Gira que te gira,
Rabent giraràs,
Fins que digui: atura't
No f'aturis pas.*

*Fra Masseu bada la boca,
Panteja com les fornals
I el mateix que a l'ós quan balla
Li riu el blanc dels ullals.*

*Fa un sol que ella les roques
I fregeix els cigars.
Fra Masseu escobromera
Fra Masseu cul esclatar.*

*I li xiula i fuetja,
Li peta el cordat.
Quina flama saputxa
Que el trebolí eol posar.*

TORNADA

*Gira que te gira,
Rabent giraràs,
Fins que digui: atura't
No f'aturis pas.*

*Bell tumulte el pas de batre!
Trontolla el granor dels camps!
Gra i molí, Masu faria's
Per tornar-se pal'tar!*

*Dins el torb de l'aguera
Que enlaira am el peu descalç
Fra Masseu un recorda:
El de l'àvia filar.*

*Prou sovint han jiat terra,
Mes, ara, ja fe ball,
Ni sisquera hi ha ales
Se sent als turms vibrar.*

TORNADA

*Gira que te gira,
Rabent giraràs,
Fins que digui: atura't
No f'aturis pas.*

*De rabent que's deu li sembla
Que tot el món girant,
Sinó ell que es deu immòbil
Eix d'un torn universal...*

*De Florenza, Arezzo i Siena
Les vies en peu de gall,
Donen tombs i tombs de roda
De ferrisser engrescat.*

*I olius i xiprers s'encalcn
Llum i fosca devanant
Amb furor caleidoscòpic,
S'engambem turons i valls...*

TORNADA

*Gira que te gira,
Rabent giraràs,
Fins que digui: atura't
No f'aturis pas.*

*I xop d'estranya delícia,
Té un ensurt de tant en tant:
Té por de veure's, de sobte,
Estel entre estels dansar...*

*Es feliç! I, tota en cercles
D'arcs de Sant Martí, li apar
Que amb tots ells la bella Itàlia
El corona maternal.*

*I quan ja és tota cosa,
Vagament, de lleu que va,
«Prou! prou!» Sant Francesc li crida
I's queda en sec palplantat.*

FINAL

*Frare balleruga
Sembla molt més alt,
Sembla un pal de barca
Que avença brandant...*

MOSSÉN BARTOMEU BARCELÓ.

Al venerable Pep Ventura, músic de casa nostra

SOVINT la passió cega el coneixement: el desig de complaure els amics desnaturalitza de les intencions alienes més desinteressades.

Si no es projectés la complaença més enllà del rotllo familiar, no hi hauria res a dir.

El públic, sempre bon jan, es desorienta amb massa facilitat. Per tant, qui de bona fe o amb segona intenció l'enganya, és digne de la més sorollosa reprobació.

Tractem d'esvair la nuvolada que s'ha volgut congriar a l'entorn de l'obra del venerable Pep Ventura. No es discuteix sobre la major complicació en l'estructura de la composició musical; tampoc la controvèrsia tindria raó d'existir tractant-se d'escatir si el primer que enrobustia la sardana, fent-la mereixedora del bon prestigi de la cobla, sobrepassa a Strawwinsky, el rus, o a Max Butting, l'alemany.

El que sí ens arriquem a proclamar als quatre vents, al lliure oreig de la discussió pública, és que abans de Pep Ventura, ningú com ell havia encertat a donar a l'aire, les joioses notes de la sardana amb tant ingènua frescor com ell ho ha fet.

Té la sentor meravellosa de les espontaneïtats encertades; desperta la més pura emoció amb el menor nombre de tècnica d'ofici.

El venerable Pep Ventura és el precur-

sor que s'arrisca, avantçant-se a la seva època, a assenyalar l'orientació segura i durable de tot moviment musical que tingui per apostolat apoïar-se en el poble. Es com l'espinguet de la tenora que tempta la fortalesa de la melodia abans de donar-li el màxim relleu en la imminent audició.

I reïx tan bellament, sap copsar la tendra essència de l'esperit popular amb tan escaient gràcia, que no és d'estranyar que quan se'l creia irremeiablement ofegat per l'oblit, desperti l'inspiració d'un tan alt poeta com Joan Maragall o Mossèn Jacint Verdaguer.

¿Qui serà capaç de negar que això té un significat renovador de sincer homenatge que està per sobre les petiteses de casinet de darrera hora en què més sembla jugar-hi la passatgera rancúnia entre compositors, que el desinteressat culte al pur ideal de la dansa?

Qui diu sardana diu tolerància, noble entesa de camaraderia, impuls interior cap a un desinteressat ennobliment de les costums.

Estem segurs que de gaudir de vida l'immortal Pep Ventura, somriuria pietosament a les tristes converses dels desnaturalitzadors de l'esperit de la seva obra.

FONT PALMAROLA

28-1-31

NOTICIARI

EN l'acte d'ofrena d'una magnífica corona de flors, a la tomba d'En Pep Ventura, hi contribuí també el Cor de «La Erato», el qual diposità un bell pensament acompanyat d'unes llaçades barrades.

Seguidament féu ús de la paraula el nostre company Joan Carreres, president del «Foment» per a llegir les següents ratlles:

FIGUERENCS:

El Foment de la Sardana, amb qual presidència m'honoro, us agraeix moltíssim l'assistència en aquest acte, especialment al Cor de «La Erato», per l'ofrena feta.

Com cada any des de la seva creació, el Foment de la Sardana ha commemorat, amb lluides festes, l'aniversari del naixement d'aquest gran músic, conegut arreu de Catalunya pel «màgic de la tenora.»

No us vull parlar de l'obra de Pep Ventura a bastament coneguda, em cal, però, recordar, en mèrit a ella que va ésser feta sense comptar amb medis suficients per portar-la a terme, això la fa més interessant.

En Pep sapigué copsar les tonades de la nostra terra en tots els seus diferents matisos, portant-les netament, sense menester de floreigs xavacans, al pentàgrama.

El «Toc d'oració», «El per tu ploro», «El cant dels ocellets», i altres i altres, són sardanes que en totes hi trobareu diferents tonades, d'un regust tan de casa que us fan vibrar d'emoció en escoltar-les.

Algun crític ha dit que les sardanes d'En Pep eren mancades de música, jo dic: però tenen ànima, potser per això han passat a l'immortalitat.

Amb seguretat estareu assabentats que s'ha constituït ací Figueres, a petició del nostre Foment, un Patronat pro-monument Pep Ventura, integrat amb representació de l'Ajuntament, de totes les entitats, premsa i d'uns quants senyors que han palesat obertament la seva admiració pel malaguanyat músic.

El Foment de la Sardana que ve donant cada any una festa, la millor de totes, a aquest fi, actualment compta amb unes 4.000 pessetes, dipositades a la Caixa d'Estalvis, i que lliurarà al Comitè executiu del Patronat, seguidament que estigui designat.

Per a fer realitzable aquesta obra, tots hi hem d'ajudar, per tal que dintre pocs anys, els menys possible, al commemorar aquesta diada, poguem fer-ho a lloc d'horitzó més agradable que aquest, que no ens veiem obligats a torbar el somni dels que reposen en aquests departaments, que en donar expansió als nostres més cars sentiment, poguem fer-ho sense traves. Ens cal buscar la llibertat d'acció, per això, companys, cal que batallem decididament per assolir l'erecció del monument que perpetui la memòria d'aquest músic genial, del llorejat Pep de la Tenora. He dit.

No cal dir que foren devotament escoltades per tots els concurrents, els quals en servaran un bon record.

Agraïm d'una manera ben cordial i efusiva la Junta de la Societat «Erato», la Secció Coral de la mateixa, i a tots els fomentistes i figuerencs que assistiren a aquest acte de pietós record.

Com la claror resplendent d'aquells ulls estimats que ens sembla albirar àdhuc quan són lluny, així l'esperit de Pep Ventura roman eternament entre nosaltres

HA ingressat a formar part del C. D. de la nostra entitat el jove Alfons Petit, el qual ocuparà el càrrec de vocal que deixà vacant el nostre company Joan Salleres quan passà a cuidar-se del càrrec de tresorer, en absentar-se l'amic Alfons Trigo.

EN el setmanari «Ciutadania» de Malgrat vàrem tenir ocasió de llegir-hi una nota, de la qual n'havia demanada l'inserció la «Joventut Sardanística» de Calella Deia així:

«*Pro-Monument a l'Avi Pep*». — Amb vertadera satisfacció plau-nos remarcar l'èxit que obtingué la festa que va tenir lloc als Pins, el passat dia 23 de Desembre, organitzada com ja sabeu a benefici del monument a Pep Ventura, que s'ha d'erigir a la ciutat de Figueres.

De la voluntat popular hem obtingut la quantitat neta de pessètes: 124'15, que oportunament farem a mans de qui correspongui.

Celebrem moltíssim poder cooperar dignament a tan bell projecte com és el de perpetuar la memòria del gran plasmador de la nostra dansa i que la nostra Entitat quedi en bon lloc.»

Joiosament reproduïm aquesta nova a l'ensem que ens plau fer constar, ací, el nostre regraciament als amics calellencs que tant han volgut esforçar-se per tal d'ajudar a recordar, dignament, a Pep Ventura.

Per la llibertat de Jaume Miravilles.

A fi de donar més eficàcia a les gestions que s'han vingut portant a terme per tal d'obtenir l'alliberament de Jaume Miravilles, es va acordar — de conformitat amb els seus familiars — adreçar al Sr. President del Consell de Ministres, una petició amb les signatures del poble de Figueres.

No cal dir que les llistes destinades a omplir-se de signatures foren àvidament firmades, prova palesa del gran desig que sent tot el poble figuerenc d'ésser posat en llibertat el nostre amic i col·laborador.

Esperem, doncs, que a les moltes gestions fetes hi hauran vingut a donar més força aquestes quatre mil signatures que el periodista senyor E. Duc i Salvat cuidà d'entregar personalment al Cap del Govern.

Desitgem sigui un fet — ben aviat — el tan esperat alliberament del nostre volgut «Met».

ES amb goig que hem pogut veure que la joventut de Figueres es començava a moure per a manifestar una mica l'inquietud que sent per ideals que li són volguts.

Diem això, perquè la constitució de la «Joventut Nacionalista Republicana de l'Empordà» revestí un grandios èxit.

Hi acudí un gran nombre de joves, entusiastes tots, per a fer fermança, a la Junta que s'elegí, dels nobles ideals i bons desigs que els anima.

Benvinguda sigui aquesta joventut!.....

Classes de nit

Problemes - Redacció - Ortografia

De 6 a 7, de 7 a 8 i de 8 a 9

COL·LEGI EMPORDANÉS

El «Foment» s'adherí a l'àpat d'homenatge que es dedicà a l'eximí escriptor Pere Corromines, el dia 24 del passat gener, com a demostració de l'afecte i admiració que es té guanyada. Amb més motiu ara que ha retornat a la nostra terra, després d'escampar per les repúbliques americanes les belles sentors de la nostra parla. — essència que és de Catalunya, — per a explicar-hi la nostra ànima

EN pocs dies s'han celebrat a Figueres uns quants actes en recordança de la memòria de Francesc Canet, Martí Carreres i Martí Vilanova, amb motiu del 4.º aniversari de la mort del primer, el 7.º aniversari el segon i el 1.º aniversari el darrer.

A nosaltres també ens plau recordar, encara que senzillament, però amb devoció, aquests tres lluitadors de l'ideal que es distingiren per la seva immaculada acció política, fent-se ben creditors de l'estimació popular.

Qui davant d'altri s'avergonyeix d'ésser sardanista, és com si s'avergonyís d'ésser català.

DESTINAT a la nostra biblioteca ha estat comprat, pel C. D. el llibre d'Alain Gerbault: «Perseguint el sol.»

Aquest llibre, com tots els que per ara formen part de la nostra biblioteca, estan a disposició dels socis que tinguin interès de llegir-los.

CALÇATS PALLACH
sempre les darreres novetats
a preus econòmics i garantits.
Enginyers, 2

LA Comissió municipal permanent, en sessió del 27 de desembre passat, a petició del «Foment de la Sardana» va acordar la creació d'un Patronat per tal que procuri portar a cap l'erecció d'un monument a Pep Ventura.

L'esmentat Patronat l'integren les persones següents:

President honorari: Alcalde

» efectiu: Conseller Francesc
Guillamet

Vocals: Conseller J. M.* Ribó

Diputat provincial:

Representant de «La Erato»

- » del «Casino Menestral»
- » del «Sport»
- » del «Liceu»
- » de l'«Associació de Música»
- » del «Foment de la Sardana»
- » d'«Atenea»
- » de l'«Orfeó Germanor Empordanesa»

Sr. Joan Salleres Pla

- » Joan Subies
- » Jacint Bosc
- » J. Puig Pujades
- » E. Albert i Galter
- » Sebastià Escapa
- » Ramon Pascal

Representants premsa local.

Celebrem aquest acord, pres per tan lloable fi, bo i desitjant es deixin sentir, ben aviat, els efectes en pro del monument que deu eregir-se per recordar, com cal, al malaurat home que n'és mereixedor.

En Pep Ventura fou per la Sardana, el que Newton per la glòria de les ciències.

COM cada mes s'han alterat les nostres llistes de socis.

ALTES: HOMES 8

Sabel Bret Figueres
Esteve Rovira
Antoni Bisbal Carreté
Francesc Quintà Roura
Salvador Ribalta Busquet
Josep Ferrer Tarines
Francesc Culi
Lluís Ponsí

BAIXES, HOMES 15

Joan Imbert (voluntària)
Joaquim Cuyàs *
Ricard Margall *
Josep Ferrer Pellicer *
Salvador Clotes *
Joan Llovell *
Joan Flori *
Florenci Arderius *
Antoni Conesa (manca de pagament)
Ramón Reig (defunció)
Pere Peric (absència)
Lluís Corbera *
Joaquim Bartis *
Miquel Gassiot *
Lluís Juanola *

DONES 2

Caritat Fàbrega (voluntària)
Paquita Frigola »

EL mes prop-passat deixà d'existir el soci En Ramon Reig, en la flor de la joventut – 24 anys! – quan més la fortitud i valentia ha d'ajudar a l'home.

Sentim de debó el traspàs del jove entusiasta del Foment, a l'ensem que fem més viva l'expressió de la nostra condolença als seus familiars.

Els que en dansar fan punts estranys treuen el conjunt de la rotllana on es posen.

Cal, doncs, limitar-los als punts propis de la Sardana.

El dia 5 de Gener (Vigília de Reis) tingué lloc l'anunciada audició de sardanes, al nostre estatge, a càrrec de la cobla «La Selvatana» la qual ens delectà amb un escollidíssim programa.

La concurrència, força nombrosa, sortí ben satisfeta i amb gran desig de poder tornar a sentir la cobla esmentada.

Garatge i Reparació d'Automòbils.

ESTEVE ROVIRA

Sant Vicents, 39 i Vilafant, 35

SEGONS estat de comptes presentat pel Tresorer, el dia 1 del corrent tenim en caixa pessetes: 552.70.

Els comprovants estan a disposició dels senyors socis.

Hom deu dansar sardanes per amor a la nostra terra. Els atractius que té el dansar-ne, ens ha de servir d'estímul, jamai deuen ésser l'objecte primordial.

PER excés d'original no ens és possible publicar en aquest número un bell article del nostre estimat col·laborador Joan Forment.

Prometem publicar-lo en el número vinent.

PROGRAMA dels festivals i ballades per el mes de febrer i dues invitacions per al festival del dia 1 de febrer.

«Mai Enrera» del Club Excursionista de Gràcia.

Programa - portantveu de l'Agrupació Sardanista de Sant Gervasi.

Portantveu del Foment de la Sardana de Sabadell.

«La Veu de l'Empordà» mes de gener.

Butlletí de l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana», corresponent als mesos d'Octubre, Novembre i Desembre de l'any passat.

«La Nova Catalunya» revista mesal dels catalans de l'Havana. (Novembre i Desembre.

Butlletí de l'Orfeó de Sans (octubre, novembre, desembre i gener.

«Nostra Dansa» del Foment de la Sardana de Badalona.

«Atlàntida» de l'Agrupació Cultural Atlàntida.

Butlletí de la Societat «Iris» de Mataró.

«Fulla Sardanística» dels Amics de la Sardana de Sant Feliu de Guíxols.

Portantveu del Foment de la Sardana de de Ripoll.

«Sardanístiques» de la Joventut Sardanística de Calella.

Conferències per a senyoretas

Hores a propòsit

COL·LEGI EMPORDANÉS

La sardana deu ésser més puntejada o més saltada, segons el to.

Amb tot, no deu fer-se cap excés, ni en puntejar-la, ni en saltar-la: hom no deu oblidar que els extrems són dolents en totes les coses.

PER AL NOSTRE ARXIU:

Galantment cedida pel senyor R. Imbert Puigferrer, el qual fou deixeble del malaurat compositor figuerenc N'Albert Cotó, hem ingressat al nostre arxiu una de les seves belles sardanes d'aquest plorat mestre, que porta per nom «Cant d'amors.»

Aquesta sardana va ésser estrenada per

les festes de la Mercè de Barcelona de l'any 1903, obtenint un gran èxit

A l'amic i conciutadà senyor Imbert Puigferrer donem ben cordialment les gràcies per aquesta tan preuada donació.

Per mediació del nostre company i col·laborador E. Albert i Galter hem rebut del seu oncle, En Josep Fort i Pagès, la seva sardana per a cobla:

«La Pageseta del Puig Brugada»

D'aquesta mateixa sardana, temps enrera ja en rebérem la partitura corresponent per a ésser corejada.

Novament agraïm al senyor Fort, d'una manera ben cordial i efusiva, aquesta molt estimada donació.

Arts Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueres

plus ultra

companyia d'assegurances generals

abans

centre català d'asseguradors

fundada l'any 1887

rams

transports, incendis, vida, collites, accidents, responsabilitat civil, maquinària i robatori.

representant:

joan salleres

joan mates, 13

figueres

Noies, Nois: Per postals, a la

Llibreria Batllosera

Enginyers, 3

Figueres

XAMPANY RIGOL

Espumós :: Extra

non - plus - ultra

caves a Sant Sadurní d'Anoya

Representant: **Joan Salleres**

Joan Mates, 13

Figueres

NOVETATS PER A SENYORA

PERE JUANOLA

GIRONA, 24

FIGUERES

Aquesta casa rep continuament les

últimes novetats que imposa la moda

P R E U F I X E